

✓ До Росен Плевнелиев
Президент на Република България
Председателя на 41 Народно събрание
До Националния омбудсман
До средствата за масова информация

ОТКРИТО ПИСМО

За излизане от задънената улица в управлението на държавата

Процесът на погазване на демокрацията от 1990 до 2013 г. Общонародното движение за демократизиране наложи през 1990 г. на тогавашното Народно събрание изработването и приемане на добър и демократичен Закон за избор на Велико народно събрание. С него се дават възможности за широко участие на различни политически партии и гражданите без формални и финансови ограничения както при регистрация на кандидатите, така и при представяне на своите политически искания и платформи по националните средства за информация. Този дух в законодателството за партиите и изборите се запази до местните избори през 1999 г.

След това започна процес на промени в това законодателство насочен към утвърждаване на политическа диктатура от няколко партии, представени в Народното събрание. За утвърждаване на тази диктатура с участието и одобрението на всички парламентарни партии в това законодателство се въведоха изисквания и ограничения грубо нарушаващи Конституцията на Република България, Хартата за човешките права на ООН и Хартата за фундаменталните права на ЕС. Същевременно се блокираха всякакви възможности за провеждане на референдуми, включително по въпроси свързани с националния суверенитет.

Така установената политическа диктатура позволи на окупиралата властта политическа олигархия в съюз с финансово икономическата олигархия да провежда политика в собствен интерес и в угода на чуждестранните си покровители, брутално погазвайки интересите на собствения народ и държава. България и нейния народ се оказаха по всички показатели за качеството на живота сред най-изостаналите държави в света.

Естествено, този процес не може да продължава вечно и надигането на мощно вълна на народен протест бе неизбежно.

За задънената улица на управлението на държавата. Държавата изпадна в правителствена криза и това налага провеждането на предсрочни избори. Процедурата и сроковете за тяхното провеждане са установени в Конституцията. Изборите за Народно събрание следва да се проведат не по-късно от два месеца (*Чл. 64, ал. 3 на Конституцията*) след разпускането на настоящето народно събрание. Според

Избирателния кодекс обаче партиите трябва да се регистрират с представянето на подписи и куп други документи не по-късно от 60 дни преди датата на изборите (**Чл. 82, ал.1 на Избирателния кодекс**), което е практически невъзможно. Същевременно, Президентът трябва да определи избирателните райони 71 дни преди изборите. Към всичко това трябва да се добави, че протестиращите справедливо изискват радикални промени в Избирателния кодекс, за да се осигури тяхната демократичност.

Нещо повече, техните искания са за нова Конституция, за което е необходимо да се проведат избори за Велико народно събрание. За да бъдат насрочени от Президента е необходимо решение на Народното събрание с одобрението на **2/3** от народните представители(**чл.160, ал.1 на Конституцията**). Тогава изборите ще се проведат по Закона за избор на Велико народно събрание, който е достатъчно демократичен и не е необходимо да се вършат в него никакви промени, с изключение на поправка, че вместо **общински народен съвет** се използва **общински съвет**.

След решението на Народното събрание за провеждане на избори за Велико народно събрание Президентът ги насрочва в срок до три месеца (**Чл.160, ал.2 на Конституцията**). Това е период през който ще се водят публични обсъждания на необходимите промени според различните политически следи и гражданите. Тези, които се приемат от тях, ще получат и подкрепа в изборите.

Така бързото и ефективно излизане от задънената улица в управлението на държавата опира в **решение на Народното събрание за провеждане на избори за Велико народно събрание**.

За опасността от хаос в управлението на държавата с непредвидими последици. В случай, че Народното събрание **не вземе решение** за провеждане на **избори за Велико народно събрание**, протестите не само че няма да стихнат, но ще набират мощ, която омразната управленска система няма да може да удържи и ще **бъде пометена от стихията на хаотичното недоволство**, което по някои появяващи се признаци **може да се изроди в гражданска война** между различни групировки, насърчавани от различни източници и лични амбиции на лица, за които няма нищо по-лесно от управлението на държавата. Възстановяването на мира в страната ще струва много скъпо. Естествено, отговорността за закова развитие ще е на Президента и сегашните народни представители. За това решенията им в посочената посока трябва да са бързи и решителни.

Председател: